

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedote 3/2020

Puolustusvoimain komentaja, kenraali Timo Kivinen kiitteli Päijät-Hämeen reserviläisten aktiivisuutta käydesään Hälvälässä avaamassa reservin ampumamestaruuskilpailut. Puolustusvoimat päätti vastikään olla luopumatta Hälvälän harjoitusalueesta. Kuva: Kasper Hasala

Tässä lehdessä mm.

- Reservin ampumamestaruuskisat s. 3
- Päijät-Häme 2020 -harjoitus s. 15
- Kenraali Timo Kivinen s. 10
- Tarton rauha 100 vuotta s. 19

Hyvä me, Päijät-Häme!

Maanpuolustus on meille erityisen tärkeää, mutta se on tärkeää myös koko maakunnalle. Tämän ovat huomanneet myös kuntien päättäjät erilaisten harjoitusten kautta.

Puolustusvoimien komentaja kenraali Timo Kivinen ilmoitti Reservin ampumamestaruuskilpailuissa Hälvälässä 22.8.2020, että Hälvälän harjoitusalue Hollolassa pysyy Puolustusvoimien käytössä toistaiseksi. Edeltäneessä puolustusvoimauudistuksessa, jonka yhteydessä Hämeen Rykmentti päätettiin lakkauttaa 2014 lopussa, päätettiin siis myös, että PV luopuu Hälvälän harjoitusalueesta.

Tämä uusi päätös oli erittäin toivottu. Se mahdollistaa Puolustusvoimien toiminnan jatkumisen saumattomasti maakunnassamme ja vakauttaa myös vapaaehtoisen maanpuolustustyön koko Päijät-Hämeessä.

Kaikkiaan matka on ollut pitkä, mutta kiitos seisoo omassa vastuullisessa työssämme, mistä kenraalikin antoi kiitoksensa. Päijät-Häme on valtakunnallisesti vertailtuna aktiivisempänä mukana maanpuolustustyössä. Tämä sitoutuminen näkyy myös asevelvollisten kutsunnoissa.

Kokonaisuudessa on huomattava, että harjoitusalue on Hollolassa, jonka päättäjillä on ollut ratkaiseva voima vaikuttaa koko maakunnan kannalta tärkeään asiaan.

Kiitän tässä yhteydessä Hollolan kunnanhallituksen puheenjohtajaa Eero Virtaa, Jari Ronkaista ja Matti Siirola. Asian hyväksi on kunnassa toiminut myös muita – kiitos myös heille!

Edelleen kokonaisuus on työllistänyt Päijät-Hämeen liittoa, kiitos Jari Parkkoselle, Jari Saloselle ja Mika Karille.

Oman työnsä on tehnyt myös Panssariprikaati ja tietysti Hämeen Aluetoimiston väki.

Aiheessa on tehty siis työtä kahdeksan ja puoli

vuotta. Piirin johto on myös toiminut ja ajan saatossa ovat henkilöt osin vaihtuneet, mutta periksi ei ole annettu.

Päättäväisyytemme sai maakunnassa viimein aikaan lumipalloejektin. On virinnyt uutta toimintaa. On perustettu mm. Hälvälän Ampumaurheilukeskus ry hallitsemaan reservin ampumaratoja.

Päijäthämäläisiä voi joku väittää hitaiksi, mutta kun otetaan mukaan hieman karjalasia ja savolaista, niin on saatu PV-juna muuttamaan suuntaansa. Se on kohtuullinen saavutus.

Hyvä me!

Jatketaan hyvää toimintaamme ja otetaan kaverit mukaan. Meillä on hyvä meininki – kannustan olemaan yhteydessä tietysti oman kerhon toimintaan, mutta osallistumaan myös MPK:n toimintaan ja ryhtymään jopa kouluttajaksi.

Vallitseva korona on pakottanut Puolustusvoimat toimimaan netissä aktiivisemmin ja kehittämään toimintojaan siellä. Odotamme uudistusten julkaisua.

Tavataan teoissa!

Juha Tarnanen

Päijät-Hämeen ILVES tiedote 3/2020.

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti. Päijät-Hämeen Reservipiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

ISSN 2670-0670

Seuraava numero ilmestyy tammikuun alussa 2021. Ulkoinen materiaali lähetettävä 31.12.2020 mennessä.

Toimituksen sähköpostiosoite: ilves@phreservi.fi

Lehden taitto: Padasjoen Kirjapaino, Padasjoki.

Toimituksen osoite: Päijät-Hämeen Reservipiiri
Seponkatu 7, 15140 Lahti
www.phreservi.fi
ilves@phreservi.fi

Päätoimittaja: Kasper Hasala, kasper.hasala@gmail.com
Puheenjohtaja: Juha Tarnanen, juha.tarnanen@gmail.com
Toiminnanjohtaja: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi
Ampumavastaava: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi
Nettivastaava: Miikka Hurmalainen, miikka.hurmalainen@iki.fi

Päijät-Häme isännöi RESERVIN AMPUMAMESTARUUSKISOJA

Ylhäällä vasemmalla Kilpailun johtaja Arto Tapiomaa pitämässä avajaispuhuttelua Hälvälän lippukentällä. Alakuvassa kameraan katsoo Reserviläisurheiluliiton toiminnanjohtaja Risto Tarkiainen.

Reserviupseeriliiton ja Reserviläisliiton yhteiset ampumamestaruuskilpailut pidettiin Hollolan Hälvälässä ja Kouvolan Tyrrissä 22. ja 23.8. Järjestysvastuu oli nyt toista kertaa Päijät-Hämeen Reservipiirillä.

Koronakevät katkaisi ensin alkuvuodesta Päijät-Hämeen Reservipiirissä käynnistyneet kisavalmistelut. Piirin johdon tahtotila pitää kisat ajallaan säilyi kuitenkin loppuun asti. Heinä–elokuun vaihteessa vaikuttikin jo siltä, että tautitilanne saattaa helpottaa alkusyksyyn mennessä. Ampujilla tuntui myös olevan selvästi tarvetta päästä, vihdoinkin ”kuivan” kesän jälkeen kilpailemaan.

Kisajärjestelyjen edetessä päällä oleva tautitilanne karkotti osan viimevuotisista toimijoista. Onneksi apua saatiin naapuripiiristä, kun toiminnanjohtaja Marko Patrakka neuvotteli Kymen piirin suuntaan.

Kymiläisten kanssa päästiin sopimukseen, niin että Kuusankosken ampujat ja Voikkaan reserviupseerit lupautuivat pitämään kaikki kolme 50 metrin kiväärilajia Tyrrin elektronisella radalla – siis parhaassa mahdollisessa paikassa. Tämän myötä pienoiskivääriampujat saattoivat ampua kaikki lajinsa yhden lauantaipäivän aikana samalla radalla.

Hälvälässä ammuttiin lauantaina 25 metrin pistooli- sekä pikapistoolilajit. Sunnuntaille jäi isopistooli ja kiväärin kenttäammuntalajit. Koko kilpailuun, Tyrri mukaan lukien, ilmoittautui yhteensä noin 200 ampujaa: Tyrriin vajaan 60 ja Hälvälään noin 140. Ampumasuorituksia kertyi yhteensä nelisen sataa kappaletta.

Yläkuvassa kisajärjestäjien osasto järjestyneenä avajais-tilaisuuteen. Oikealla kansanedustaja Jari Ronkainen (vas.), Hollolan kunnanhallituksen puheenjohtaja Eero Virta juttelevat kenraali Timo Kivisen kanssa.

Kilpailun suojelija saatiin korkeimmalta mahdolliselta tasolta. Koronakriisi oli tyhjentänyt puolustusvoimien komentajan kenraali Timo Kivisen kalenteria siinä määrin että hänen vierailunsa Hälvälään mahdollistui. Kutsuvieraslista oli muutenkin varsin arvovaltainen. Kilpailuun kävi tutustumassa Panssariprikaatin komentaja, eversti Tero Ylitalo, Hämeen aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Hannu Koivisto, Reserviupseeriliiton puheenjohtaja Aaro Mäkelä, Reserviläisliiton puheenjohtaja Ilpo Pohjola sekä Reserviläisurheiluliiton toiminnanjohtaja Risto Tarkiainen.

Lauantaiaamupäivä alkoi sateisena. Pitkittyneen ensimmäisen pistoolierän aikana sade kuitenkin sopivasti päättyi, joten virallinen avajais-tilaisuus päästiin pitämään lippukentällä ilman säähaittaa.

Puolustusvoimien komentaja, kenraali Timo Kivinen nosti avauspuheessaan esiin mm. reservin ampuматаidon ylläpitämisen tärkeyden, paikallisten reserviläisten aktiivisuuden ja Hälvälän alueen nykyisen korostuneen merkityksen, puolustusvoimille tärkeänä ja keskeisenä harjoituspaikkana.

Lauantai sujui Hälvälässä pistoolilajien parissa. Ilta-päivällä sää selkeni niin paljon, että päivän palkintojen jaot päästiin suorittamaan täysin sateettomassa säässä. Kilpailijoilla oli käytettävissään molempina päivinä perinteiset ravintolapalvelut ja uutuutena erillinen grilli-

kioski, jota komensi kapteeni (res.) Atte Sarilo.

Sunnuntaille, jolle oli anottu kaksi tuntia lisää-
kaa, sijoittuivat sitten kiväärilajit. Päivän aikana am-
muttiin kiväärin 150 metrin pulttilukko- ja itselataa-
vat kentälajit.

Palkitsemisprosessissa onnistuttiin edellisvuot-
ta huomattavasti paremmin. Pistoolin ja kiväärin
tuloslaskenta toimi Erkki Häkkisen viimevuotisella
metodilla erinomaisesti. Valmistuneiden erien lo-
pulliset tulokset saatiin tulostaululle todella suju-
vasti ja palkintojen jako pystyttiin pitämään pääosin
ennakkoon ilmoitetun aikataulun mukaisesti. Kehi-
tystä edellisvuoteen tapahtui myös palkintomita-
lien taustatarroittamisessa. Uutena kokeiltiin myös
kilpailijoille ilmoittautumisen yhteydessä jaettavan
rannekenauhan käyttöä.

Akuutti puute ammunnanjohtajista vaivasi vali-
tettavasti jälleen erityisesti pistoolilajeja. Taas kerran
samat vastuuhenkilöt joutuivat venymään enemmän
kuin olisi ollut kohtuullista.

Ennätyksiä myös kertyi jälleen varsin runsaas-
ti, varsinkin Tyrrissä. Tämä johtuu paljolti siitä, että
viime vuonna mukaan hyväksyttiin pienoiskiväärin
2x30 ls H70+ -sarja. Myös Hälvälässä tehtiin en-
nätyksiä. Kaiken kaikkiaan niitä syntyi viikonlopun
aikana yhteensä 16 kappaletta.

Paras pistooliampuja oli Marko Talvitie ja kivää-
rissä Lauri Lauste. Yleismestaruus matkasi tänäkin
vuonna Kymenlaaksoon.

Vuosiksi 2021 ja 2022 kisojen vetovastuu siirtyy
Mikkeliin. Sikäläisten reservijärjestöjen delegaatio
kävi lauantaina tutustumassa kilpailujärjestelyihin
sekä Hälvälässä että Tyrrissä. Tulevat kilpailunjohta-
jat hakivat kierroksellaan uusia ja myös vakiintunei-
ta hyväksi havaittuja kisajärjestelyn toimintamalleja,
jottei ihan kaikkea tarvitsisi keksiä uudelleen.

Ensi vuoden kilpailujen johtaja Jan-Aulis Hiltunen ja varajohtaja Arto Nousiainen totesivat, että oikeastaan heidän kisaorganisaationsa tuli koeponnistettua jo 2019 Päämajajotoksen läpiviennillä. Tämän pääsin toteamaan myös itse ollessani Mikkeliissä jotoskilpailijana. Toivotankin Mikkeliin sujuvaa kisamenestystä tulevaisuudeksi kahdeksi vuodeksi!

Haluan kiittää vielä kaikkia onnistuneen kilpailun toteuttamiseen vaikuttaneita. Erityinen kiitos teknisille asiantuntijoille, Juhani Leskiselle Hälvälässä ja Kari Piipposelle Tyrrissä. Pistooliammunta oli mahdollista Nastolan reserviläisten, Orimattilan reserviläisten ja Lahden Ampumaseuran pistoolijaoston ansiosta, kivääripuolella kenttäammunnoissa suuri apu oli Asikkalan reserviläisistä. Kilpailun johtajan avustajina toimi Lahden reserviupseerikerhon senioreita. Ilmoittautumispisteessä ja ruokahuollossa toimivat Lahden reserviupseerit. Kiitos teille kaikille!

Teksti: ArtoTapiomaa, kilpailun johtaja

Kuvat: Kasper Hasala

Ylhäällä: Ensi vuoden kisaisännät eli Arto Nousiainen (vas.) ja Jan-Aulis Hiltunen Mikkelistä Reserviläisen Paavo Airon haastateltavina. Alhaalla vasemmalla: Ammunnanjohtaja Marko Patrakka asemissa. Alhaalla keskellä: Kilpailujen johtaja Arto Tapiomaa ei juuri joutilaana ehtinyt istuskella. Alhaalla oikealla: Grillikioskin hinnasto ei auennut maallikolle ilman apua. Esimerkiksi "Tähtäyksen tarkistus" tarkoitti grillimakkaraa.

HÄLVÄLÄN AMPUMA-ALUEEN toiminta tulevaisuudessa varmistui

Reserviläisten ampumamestaruuskilpailut Hollolan Hälvälässä saivat mediassa huomiota enemmän kuin viime vuonna, sillä kisoja avaamaan oli saatu itse Puolustusvoimain komentaja, kenraali Timo Kivinen. Kenraali kommentoi tuoreeltaan Puolustusvoimien pari viikkoa aiemmin tekemää päätöstä pitää Hälvälän ampuma-alue toiminnassa.

Kun Hämeen rykmentti Lahdessa lakkautettiin 2014, myös Hälvälän ampuma-alueen kohtalo oli pitkään epävarma. Pari viikkoa ennen ampumakiso-

ja Puolustusvoimat päätti, että se aikoo pitää alueen käytössään vastaisuudessaakin, myös vuoden 2024 jälkeen.

Puolustusvoimat perusteli päätöstään ”muutuneilla operatiivisilla tarpeilla”. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että maavoimien, paikallispuolustuksen ja logistiikan harjoitustarpeet ovat lisääntyneet. Kenraali Kivinen luetteli muitakin Hälvälän puolesta puhuvia seikkoja: alueen käyttöaste on korkea, ampu-maurheilukeskuksen toiminta on ollut esimerkillisen

PV komentaja, kenraali Timo Kivinen (vas.) tutustui reservin ampumamestaruuskisoihin Hälvälässä. Takana Panssariprikaatin komentaja, eversti Tero Ylitalo, oikealla Reserviläisliiton puheenjohtaja Ilpo Pohjola.

ahkeraa ja lisäksi Hollolan kunnan kaavoitussuunnitelmat mahdollistavat alueen täysimittaisen käytön tulevaisuudessa.

”Myös alueen reserviläiset ovat osoittaneet aktiivisuutta tilaisuuksien ja harjoitusten järjestelyssä. Kertausharjoitusten lisäksi täällä on viime vuosina järjestetty vapaaehtoisia harjoituksia joka vuosi kolmesta-neljäänkymmeneen. Lisäksi reserviläiset ovat järjestäneet omatoimisesti koulutustilaisuuksia iltaisin ja viikonloppuisin”, Timo Kivinen totesi avajaispuheessaan.

Puolustusvoimien lisäksi Hälvälä on myös muiden viranomaisten, kuten poliisin käytössä. ”Hälvälän Ampumaurheilukeskuksen ansiokas toiminta on saavuttanut myös valtakunnallista huomiota, kun se viime vuonna palkittiin Reserviupseeriliiton vuoden maanpuolustustekona”, totesi puolustusvoimain komentaja.

Hälvälän ampumaurheilukeskus eli HAUK ry. on perustettu 2016. Yhdistys on kehittänyt ampumaluonnon palveluita ja mahdollisuuksia merkittävästi ja pääasiassa talkoovoimin.

Vuosia jatkunut epä tietoisuus on ohi

Hälvälän kohtalo oli vaakalaudalla oikeastaan siitä lähtien, kun Lahden Hennalassa toiminut Hämeen rykmentti lakkautettiin 2014. Kenraali Kivinen kertoi ennen kisojen avajaisia pidetyssä lehdistötilaisuudessa tarkemmin tuoreen Hälvälä-päätöksen taustoista.

Päätös ei Kivisen mukaan syntynyt yhdessä yössä, vaan Puolustusvoimissa tutkittiin jo useamman vuoden ajan, voisiko Hälvälän korvata jollakin muulla alueella. Vaihtoehtoina olisi ollut ainakin Lopen Räyskälä tai Padasjoen harjoitusalue, mutta niillä olisi jouduttu tekemään niin suuria investointeja, ettei se kokonaisuuden kannalta olisi ollut järkevää, kenraali selvitti.

Hälvälän alueen operatiivisesta käyttötarpeesta kenraali Kivinen totesi, että kriisitilanteissa tällaisia alueita tarvitaan joukkojen perustamiseen ja koulutukseen. Hälvälän painoarvo tässä mielessä lisää se, että se sijaitsee keskeisellä paikalla Etelä-Suomessa, missä on paljon väestöä ja siten myös paljon reserviläisiä.

Nyt, kun Puolustusvoimat on päättänyt jäädä Hälvälään, alueen jatkokehittäminenkin tulee ajan-kohtaiseksi. ”Nykytoiminnoiltaan ja infraltaan tämä palvelee sitä toimintaa, mitä meillä täällä on tällä hetkellä”, kenraali Kivinen sanoo, mutta seuraavassa

vaiheessa aluetoimisto, Panssariprikaati, maavoimat ja logistiikkalaitos katsovat, miten Hälvälää kannattaa pitemmällä aikajänteellä kehittää.

Reserviläisten kouluttaminen korona-aikana

Kaikki kertausharjoitukset peruttiin maaliskuun puolivälistä heinäkuun loppuun. Puolustusvoimain komentaja arvioi, että pandemian vuoksi reserviläisiä jäi kouluttamatta pari tuhatta. Tavoitteena oli tänä vuonna kouluttaa reilut 19 000 reserviläistä, mutta komentajan arvion mukaan vuonna 2020 päästään silti reippaasti yli 15 000:n. ”Se on näissä oloissa ihan hyvä suoritus”, kenraali Kivinen sanoo.

Kenraali uskoo, että loppuvuoden kertausharjoitukset pystytään toteuttamaan. Ja vaikka koronatilanne jossain päin Suomea estäisi joukkojen kertausharjoituksen pitämisen, niin niissäkin oloissa silti osa joukoista kutsutaan esimerkiksi tehtäväkohtaisiin harjoituksiin. Pääasia, että pystytään järjestämään harjoitukset järkevästi ja turvallisesti, Timo Kivinen linjaa.

”Niin kauan, kuin ei ole kattavaa rokotetta, korona aina vaikuttaa meidän tekemisiimme jollain lailla. Lähtökohta on, että ensi vuodeksi Puolustusvoimissa tehdään normaali kertausharjoitussuunnitelma, ja katsotaan, mahtuuko tänä vuonna peruuntuneita kertausharjoituksia ensi vuoden suunnitelmaan ainakin osittain.”

”Pitää muistaa, että jos joku, niin Puolustusvoimat on luonteeltaan kriisiorganisaatio”, Kivinen totesi. Hyvä esimerkki tästä on hänen mukaansa Puolustusvoimien toiminta silloin, kun koronakriisi oli kiivaimmillaan:

”Me olemme harjoitelleet toimintatapamalleja ja poikkeusolosuunnitelmia koko ajan – nyt oli vain vähän erilainen tilanne kuin sotilaallinen uhka. Ihan samoilla toimintavoilla on menty. Mukautuminen kävi sillä tavoin jouhevammin, kuin ehkä jollakin muulla viranomaisella”, Kivinen arvelee.

Puolustusvoimissa seurattiin koronatilannetta tammikuusta lähtien hyvin tarkkaan ja tehtiin erilaisia pöytäpeliharjoituksia. ”Se mitä tästä on opittu, on oikeastaan se, että kriisiajan johtamistapamme ovat valideja. Vaikka nyt ei ollut sotilaallinen kriisi, niin tässä kuitenkin liittymäpintoja siihen. Me olemme myös hajauttaneet johtamista, niin että esimerkiksi pääesikunta ei ole toiminut fyysisesti kokonaan Helsingissä.”

Komentajan mukaan Puolustusvoimissa mietitään koronakokemusten pohjalta, kannattaisiko tule-

vaisuudessa joitakin toimintoja hajauttaa laajemmin myös normaalioloissa.

Poikkeustilanne on kenraalin mukaan näkynyt Puolustusvoimissa kenraaleista varusmiehiin ainakin tiiviimpänä ryhmähenkenä. ”On ollut hieno nähdä joukko-osastoissa käydessä, nuoren varusmiesten osaltakin, että sieltä on nuorten kielellä sanottuna ’turha höröily’ kadonnut. Kaikki ymmärtävät, että asiat pitää nyt tehdä eri tavalla. Itsekin mietin jossain vaiheessa, miten pitkään henkilöstö jaksaa tässä 2 + 2 + 2 -rotaatioissa, mutta tämän hetken näkymä on, että se ei ole aiheuttanut ylimääräistä tuskaa.”

Sotilaan tärkein yksittäinen taito on ampumataito

Lehdistötilaisuudessa puhuttiin myös siitä, voisiko maanpuolustusvelvoite koskea myös naisia.

”Sotilaallisen maanpuolustuksen näkökulmasta meillä ei ole tarvetta kouluttaa sekä naisten että miesten koko ikäluokkaa. Se ei olisi kustannusten kannalta järkevää. Nykylainsäädännön pohjalta pyritään jo nyt lisäämään vapaaehtoisen varusmiespalveluksen suorittavien naisten määrää. Jos viime

vuonna varusmiespalveluksen suoritti yli 800 naista, niin Puolustusvoimien sisällä on puhuttu 2000 naisen tavoitteesta.”

Timo Kivinen kiteyttää, että koko Suomen puolustuskyky nojaa reservin toimintakykyyn, sillä ylivoimaisesti suurin osa Puolustusvoimien kriisiajan henkilöstöstä on reserviläisiä. ”Kyllä se niin on, että jos me emme kykene kertausharjoituttamaan reserviläisiä, se vaikuttaa koko toimintakykyyn”, kenraali toteaa.

Vuodesta 2015 kertausharjoituksia on määrätteisesti lisätty, mutta lisäksi pitää muistaa, että vapaaehtoisen maanpuolustuksen volyymit ovat samaa suuruusluokkaa. Tämän ansiosta reservin toimintakyky on nyt parempi kuin se oli vuonna 2015, kenraali vakuuttaa.

”On hienoa, että vapaaehtois pohjalta ja omaaloitteisesti halutaan ylläpitää sotilaan tärkeintä yksittäistä taitoa eli ampumataitoa. Itsekin 40 vuotta sotaväessä ampuneena tiedän, että taidon ylläpito ja kehittäminen vaatii jatkuvaa työtä.”

Teksti ja kuvat: Kasper Hasala

Kenraali Kivinen tiesi jo pienenä RYHTYVÄNSÄ SOTILAAKSI

Henkilöhaastattelu Puolustusvoimain komentajan,
kenraali Timo Kivisen kanssa

Ampumakisojen yhteydessä Puolustusvoimain komentaja suostui myös pieneen henkilökohtaiseen haastatteluun, ja Päijät-Hämeen Ilves pääsi kysymään kenraalilta tarkemmin hänen taustoistaan ja tavoitteistaan Puolustusvoimain komentajana.

– Asioista paremmin perillä oleva lukija saattaa tietää, että kenraali Timo Kivinen on aloittanut sotilasuransa rakuunana Lappeenrannassa. Mutta missä vaiheessa ja miksi päätitte ryhtyä sotilasuralle? Mikä muu Timo Kivisestä olisi voinut tulla, jos ei upseeria?

– Äitini on kertonut, että jo pikkupoikana ilmaisin haluavani sotilaaksi. Asuimme lapsuudessaani Lappeenrannan varuskunnan harjoitusalueen tuntumassa, ja siellä sotilaita näkyi lähes päivittäin. Tämä lienee vaikuttanut uravalintaan – muita ammatteja en ole vakavasti edes harkinnut.

– Jos nykyistä tehtävää ei lasketa, mikä on ollut uran ne kiinnostavimpia tai haastavimpia tehtäviä?

– Kaikki tehtävät ovat olleet omalla tavallaan kiinnostavia. Joukko-osastojen komentajuudet Utin jääkäriyrykmentissä ja Karjalan prikaatissa nousevat päällimmäiseksi niin vastuun kuin haastavuudenkin näkökulmasta. Sotilasasiamiehen tehtävä (Itävallassa, Unkarissa ja Ukrainassa) oli omalla tavallaan erilainen tehtävä.

– Oliko teillä joitakin tiettyjä tavoitteita, kun aloititte PV komentajana? Mikä on sellainen asia, jonka varmasti haluatte toteuttaa ennen kuin pestinne päättyy?

– *Valmiuden kehittämisen hyväksi on viime vuosina tehty paljon töitä. Tämä työ jatkuu, erityisesti toimintatapojen kehittämisen osalta. Tätä on tärkeää jatkaa myös lähivuosina.*

Toinen asia on ollut asevelvollisten koulutuksen kehittäminen, ja Koulutus 2020 -hankkeen jalkauttaminen on myös yksi prioriteeteistani.

Vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta annettu lainsäädäntö muuttui kuluvan vuoden alussa. Tämä mahdollistaa reserviläisten osaamisen ja vapaaehtoisten potentiaalinen entistä paremman integroinnin Puolustusvoimien tehtävän toteuttamiseen. Tämä on myös merkittävä asia komentajakaudellani.

Kaikkiaan Puolustusvoimien suorituskykyjen kehittäminen on pitkäjänteistä työtä. Ne päätökset, joita minun kaudellani tehdään, vaikuttavat Puolustusvoimiin erityisesti 2020-luvun loppupuolella. Yhdenkään puolustushaaran tai toimialan etu ei mene Puolustusvoimien kokonaisedun edelle.

Toivon, että Puolustusvoimain komentajan tehtävistä jää myös vapaa-aikaa. Mitä kenraali silloin tekee?

– Kuntourheilu ja luonnossa liikkuminen ovat minulle sopiva tapa irtautua virkatehtävistä. Kaikenlainen nikkarointi mökillä on myös rentouttavaa. Kirjojen lukeminen on myös tärkeää.

Mitä terveisiä PV komentajalla on vasta varusmiespalveluksensa suorittaneelle nuorelle reserviläiselle?

– Kanna vastuusi myös reservissä ja pidä huolta omasta toimintakyvystäsi.

Entä mitä neuvoja antaisitte 40 vuotta täyttäneelle perusreserviläiselle, jota ei ole kutsuttu kertausharjoituksiin 20 vuoteen?

– On totta, että 2000-luvulla on ollut ajanjaksoja, jolloin kertausharjoitukset ovat olleet taloudellisista syistä minimissään. Reserviläisen kannattaa ottaa yhteys aluetoimistoon, jos on epätoisuutta omasta sodan ajan sijoituksesta. Aktiivisille reserviläisille löytyy tehtäviä paikallispuolustuksesta.

Milloin ja millä kenraali itse on käynyt viimeksi ampumassa? Miten kenraali itse pitää yllä kenttäkelpoisuuttaan?

– Pari viikkoa sitten kävin kohdistamassa omat kiväärini. Meiltä sotilailta vaadittavat fyysiset testit suoritin muutama viikko sitten. Kenttäkelpoisuutta ylläpidän toki myös liikkumalla aktiivisesti.

Millaiset vaikutelmat teille jäi Hälvälän kisoista?

– Huomasin, että kisat oli ammattimaisesti johdettu ja toteutettu. Myös osallistujat olivat oikeanlaisella kisahengellä liikkeellä.

Teksti ja kuva: Kasper Hasala

Kenraali Timo Pekka Kivinen

Puolustusvoimain komentaja
1.8.2019 alkaen

- Syntynyt 8.12.1959 Lappeenrannassa
- Puoliso Maarit Kivinen ja neljä lasta
- Ylioppilas 1978, Kadettikoulu 1978–82, US Army Airborne ja Ranger -kurssit 1982, Sotakorkeakoulu 1991–93
- Toiminut mm. pääesikunnan päällikkönä 2017–19, PV strategiapäällikkönä 2015–17, Karjalan Prikaatin komentajana 2011–14, Maanpuolustuskorkeakoulun vararehtorina ja jatkotutkinto-osaston johtajana 2004–07, Utin Jääkäriyrykmentin komentajana 2001–04, sotilasiamiehenä (toimialueena Itävalta, Unkari ja Ukraina) 1998–2001.
- Ylennyksiä: luutnantti 1982, majuri 1992, eversti 2004, prikaatikenraali 2010, kenraali 2019

Piirihallitus kokoontui Maanpuolustustalolla

Piirihallitus kokoontui 8.10.2020 Maanpuolustustalolle syksyn ensimmäiseen kokoukseensa. Aiheina olivat Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n syyskokouksen valmistelu sekä joitakin muita asioita.

Kolmen ja puolen tunnin kokouksesta vei suurimman osan sääntöuudistuksen valmistelu. Työvaliokunta oli valmistellut piirihallitukselle sääntöjen ajankohtaistamisen sekä nykykäytännöt sisältävän, maltillisen pohjaesityksen.

Hallitus kävi esityksestä vilkasta keskustelua ja tarkasteli sääntöjä useasta näkökulmasta. Hallituksen käsittelyssä pohjaesitystä vielä hieman muokattiin ja viimeisteltiin. Sääntömuutosesitys saatiin yksimielisesti siihen kuntoon, jossa se esitellään syyskokoukselle parin viikon kuluttua.

Reservipiirin syyskokous pidetään Lahden Seponkadulla sijaitsevalla Maanpuolustustalolla 28.10.2020 kello 18 alkaen. Syyskokoukset toteutetaan sääntöjen määräämällä tavalla ja siitä tiedotetaan yhdis-

tyksiä myös sääntöjen edellyttämää tapaa laajemmin. Lisäksi jäsenyhdistyksiä muistutetaan sääntöjen määrittelemästä tavasta osallistua syyskokoukseen.

Piirihallitus käsitteli myös Hälvälässä järjestettyjen reservin ampumamestaruuskilpailujen jälkisatoa. Lahden Reserviupseerikerho esitti joitakin kysymyksiä, joihin piirin johto antoi puheenjohtajiston ja toiminnanjohtajan toimesta vastaukset. Piirihallitus oli tyytyväinen saamiinsa selvityksiin ja merkitsi ne tiedokseen.

Osallistujilta saatu palaute ampumamestaruuskilpailusta on ollut hyvää. Puolustusvoimain komentaja Timo Kivinen on myös ilmaissut tyytyväisyytensä kilpailutapahtumaan ja sen järjestelyihin. Reservin ampumamestaruuskilpailu oli kiitettävästi järjestetty tapahtuma, josta kilpailun johtaja Arto Tapiomaa joukkoineen ansaitsee mahtavasta työpanoksestaan suurkiitokset.

Teksti: Jari Salonen

Päijät-Hämeen reservipiirin hallitus kokoontui Maanpuolustustalolle. Kuva: Juha Tarnanen

Sovellettua reserviläisammuntaa Vesivehmaalla

Vesivehmaan rata Asikkalassa soveltuu monenlaiseen toimintaan. Tässä menossa Asikkalan reserviläisten SRA-kisat.

Vesivehmaan radalla käytiin Asikkalan reserviläisten historian toiset SRA-kilpailut lauantaina 12.9.2020. Osallistujia oli mukavasti paikalla ja talkooväkeä sen verran, että kilparata saatiin hyvin tehtyä ennen kisojen alkua.

Kilpailussa oli kolme haastavaa mutta viihdyttävää rastia. Ensimmäinen rasti oli kilpailijoille helppo ja hauska: siinä ammuttiin pistoolilla penkillä istuen pöydän takaa. Seuraava rasti sisälsi ammuntaa ”huonommalla” kädellä. Sitä pidettiin ymmärrettävästikin haastavana. Viimeisellä rastilla ammuttiin kiväärillä kauas ja lähelle ja juostiin. Hikihän siinä tuli.

Orastava sateen uhka oli läsnä, mutta kilpailu saatiin vietyä loppuun kuivassa kelissä.

Yhdistyksen mestaruuden voitti **Mikko Tommo**, joka onkin yhdistyksen nouseva tähti monissa lajeissa. Himmeämmät mitalit menivät vanhoille tekijöille: **Timo Siika** nappasi hopean ja **Jarno Vilén** taisteli pronssille.

Asikkalan reserviläiset aikovat jatkaa ensi vuonna SRA-harjoituksia ja kilpailuja samaan tapaan – tai enemmänkin jos mahdollista.

Yhdistys tukee uusia harrastajia lajin pariin mahdollisuuksien mukaan. Omia aseita aloittelijalta alkuun tarvita, sillä yhdistykseltä löytyy aseet harjoitteluun.

Tervetuloa harjoittelemaan ja kilpailemaan – meillä saa mennä rauhassa oman tason mukaan.

Teksti ja kuvat: Reko Tupala,
sihteeri, Asikkalan reserviläiset

Asikkalan reserviläisten SRA-kisojen voittajakolmikko: voittaja Mikko Tommo keskellä, Timo Siika vasemmalla ja Jarno Vilén oikealla.

Heinolan Reserviupseerien varareserviläiset toimivat aktiivisesti

Heinolan Vapaa-aikaisia patikka-retkellä Salijärven rannalla. Antti Penttilä (vas.), Erkki Heiskanen, Antti Hartikainen, Taisto Sinkkonen, Pekka Vahtola ja Kaarle Vattulainen. (Kuva: Antti Penttilä)

Kolmisen vuotta sitten pähkäiltiin Heinolan reserviupseerikerhossa, millä keinoilla ikääntynyttä varareserviä voitaisiin aktivoida.

Penttilän Antti ehdotti, että kutsutaan SA-sijoitusta vailla olevia aktiiviseen kansalaistoimintaan maanpuolustusaatteen hengessä.

”Vapaa-aikaisten” kokoontumiset ovat olleet Sotiemme Veteraanien Heinolan Perinnehuone ry:n tiloissa Heinolan keskustassa. Siellä meillä on käytössämme mainiot kokoustilat sekä tietokone suurine näyttöineen. Mukana toiminnassa on parikymmentä henkeä.

Tähän asti on järjestetty luentoja, joiden aihepiirit ovat olleet laidasta laitaan:

- Historioitsijan näkemys Talvisodan merkityksestä
- Vapaaehtoisen pelastuspalvelun toiminta Heinolassa
- YK:n rauhanturvaoperaatiot Lähi-Idässä sinibaretti-miesten kertomana
- Etyj:n tarkkailuoperaatio Ukrainassa
- SPR:n Puerto Ricon avustustyöstä hurrikaanin jälkeen kerhomme majuri-jäsenen kertomana

Lisäksi on kuultu esitykset metsästyksestä ja riistanhoidosta, talvikalastuksesta, sukututkimuksesta, valokuvauksesta nykytekniikalla sekä matkakertomuksia

eri puolilta maailmaa.

Tietotekniset kansalaistaidot ovat olleet esillä lähes jokaisessa kokoontumisessa. Arvokasta tietoa on saatu ja jaettu.

Heinolan Vapaa-aikaiset ovat pyrkineet kokoontumaan kerran viikossa myös liikunnan merkeissä. On tutustuttu pyöräilyreitteihin, Vuolenkosken ja Heinolan välillä olevaan Juustopolkuun ja kaikki paikalliset patikkareitit on kierretty.

Joukolle on tärkeää myös perinneyö. On esitelty Perinnehuoneen esineistöä ja oltu kunniavartiossa sankarihaudoilla juhlapyhinä. Jokaisella kokoontumiskerralla kerätään myös ”kahviraha” Perinnehuoneen hyväksi.

Korona keskeytti lähitapaamiset, joten varareserviläiset tapasivat verkossa videoyhteyden välityksellä. Nyt kesäpaussin jälkeen syksyllä kokoonnumme tilanteen mukaan vain ulkona liikunnan merkeissä.

Toivotamme kaikki kiinnostuneet kerholaisemme mukaan Vapaa-aikaisiin.

Teksti ja kuva: Erkki Heiskanen, puheenjohtaja, Heinolan Reserviupseerit

PAIKALLISPUOLUSTUSHARJOITUS näkyi Lahden lähiympäristössä

Panssariprikaati johti Päijät-Häme 20 -paikallispuolustusharjoitusta 7.–11.9. eri puolilla maakuntaa. Harjoitukseen liittyi kertausharjoituksia myös Tampereella, Jyväskylässä ja Parolassa. Kokonaisvahvuus oli noin 500 henkilöä.

Puolustusvoimien Lahden aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti **Hannu Koivisto** kertoi Päijät-Hämeen Ilvekselle, että näin laajoja harjoituksia ei järjestetä maakunnassa ihan joka vuosi, mutta tar-

koituksena on päästä harjoittelemaan muiden viranomaisten kanssa ainakin parin vuoden välein.

Panssariprikaatin Maavoimat.fi-sivulla julkaiseman tiedotteen mukaan harjoituksella haluttiin tehostaa Puolustusvoimien osaamisen lisäksi erityisesti viranomaisyhteistyötä poliisin ja pelastuslaitoksen kanssa. Puolustusvoimien joukot harjoittelevat yhteistoimintaa pelastuslaitoksen ja poliisin kanssa Lahdessa ja sen lähiympäristössä.

Yleisöllä oli mahdollisuus tutustua uusiin K9-telahaupitseihin Lahden urheilukeskuksessa. Eteläkorealainen 155 mm:n ”Moukari” pystyy ampumaan minuutissa jopa 8 laukausta 30 kilometrin päähän. 1000 hevosvoiman V-8-diesel antaa 47 tonnin telahirviölle yli 60 kilometrin tuntinopeuden. Kuva: Heikki Pajuvesa

”Lahdessa harjoitus näkyi muun muassa valtion virastotalolla, Salininkadulla ja Moisionkadulla, mutta harjoitteita toteutettiin myös Hälvälässä ja Orimattilassa”, Hannu Koivisto luettelee. Karpalon kentällä yleisö pääsi tutustumaan raskaisiin K9-panssarihau-pitseihin eli Moukareihin.

Mukana harjoituksissa oli Päijät-Hämeen ja Kanta-Hämeen paikallispataljoonan reserviläisiä, Panssariprikaatin kotiutuvat sotilaspoliisit ja Panssarihau-pitsipatteri, everstiluutnantti Koivisto aluetoimistosta kertoo. Viranomaisista harjoituksiin osallistui Lahden kaupunki, Hämeen poliisilaitos, Päijät-Hämeen hyvinvointiyhtymä, Päijät-Hämeen pelastuslaitos ja Harjuntaustan VPK. Lisäksi 10.9. järjestetyssä kokonaisturvallisuuspäivässä oli mukana Etelä-Suomen aluehallintovirasto sekä kaikkien Päijät-Hämeen kuntien edustajat.

Koronasta huolimatta harjoitukset pystyttiin Hannu Koiviston mukaan toteuttamaan suunnitellusti. ”Joukko saatiin harjoitukseen eikä myöskään harjoituksen aikana jouduttu mainittaviin eristys- tai muihin erityistoimiin. Hygieniasta ja muista turvamenettelyistä pidettiin tarkasti kiinni”, Koivisto lisää.

PV aluetoimiston päällikkö korostaa, että tällaisten harjoitusten tärkeintä antia on keskeisten poikkeusolojen tehtävien harjoittelu valmiuden tehostamisen toimenpiteistä alkaen. ”Nykyisessä maailmassa sisäisten ja ulkoisten uhkien rajat eivät ole yhtä selviä kuin aiemmin, mikä vain lisää viranomaisten yhteistyökyvyn tärkeyttä. Meidän on tunnettava tärkeimpien kumppaneiden toiminta ja suorituskyky, jotta pystymme yhdessä varmistamaan Suomen kokonaisturvallisuuden”, Hannu Koivisto summaa.

Teksti: Kasper Hasala

Yläkuva: Ylikonstaapeli Janne Kandén Hämeen poliisilaitokselta ja kapteeni Tommi Tirkkonen, Päijät-Hämeen maakuntakomppanian päällikkö.

Kuva: PsPr

Kanta-Hämeen maakuntakomppanian miehet poseeraavat Moukarin edessä.

Kuva: PsPr

MPK:n kurssitarjontaa loppusyksyllä

- Radioamatöörikurssi tiistaisin 20.10.–8.12. klo 18–21 Lahti
- Sähkövoimajärjestelmät 2E2 23.–25.10. Parolannummi
- Lihaskuntotesti 1.11. Lahti
- Perustamisen peruskurssi 7.–8.11. Parolannummi
- Lihaskuntotesti 15.11. Lahti
- Open Source Intelligence (OSINT) -jatkokurssi 20.–22.10. Parolannummi
- MPK:n kurssinjohtajakurssi 20.–22.10. Parolannummi
- MPK:n kurssiväapelikurssi 20.–22.10. Parolannummi
- Arjen viestivälineet poikkeustilanteessa 21.–22.11. Lahti

Kurssitarjontaa päivitetään jatkuvasti, joten pidä silmällä MPK:n kurssikalenteria <https://koulutuskalenteri.mpk.fi/Koulutuskalenteri>

Äänestä MPK:n vuoden kouluttajaa ja viestijää

Maanpuolustuskoulutuyhdistys valitsee jälleen vuoden kouluttajan ja viestijän. Vuoden kouluttaja on henkilö, joka on toiminnallaan vaikuttanut merkittävästi MPK:n koulutukseen ja sen kehittämiseen. Keskeinen palkitsemisperuste ovat viimeaikaiset, valtakunnallisesti merkittävät ansiot vuosilta 2019 ja 2020.

Vuoden viestijäksi valitaan sellainen henkilö, joka on viimeaikaisella toiminnallaan vaikuttanut merkittävästi ja positiivisesti MPK:n tunnettuuteen ja julkisuuskuvaan. Vuoden viestijä voi olla tiedottaja, valokuvaa- ja tai kuka tahansa, joka viestinnällään on huomattavasti auttanut ja tukenut MPK:n toimintaa. Keskeinen palkitsemisperuste ovat viimeaikaiset, valtakunnallisesti tai alueellisesti merkittävät ansiot tänä ja viime vuonna.

Vuoden kouluttaja ja viestijä julkistetaan ja palkitaan MPK:n vuosijuhlissa joulukuussa.

Aiempina vuosina vuoden kouluttajiksi on valittu Heikki Kokko ja Hanna Kela. Vuoden viestijän palkinnon ovat saaneet Pasi Lindroos ja Olli Alho.

Käy äänestämässä MPK:n verkkosivulla osoitteessa <https://mpk.fi/ajankohtaista/mpk/aanesta-mpkn-vuoden-kouluttaja-ja-vuoden-viestija-2020/>

Huoltokurssi MPK:n Hämeen Ilves 2020 -harjoituksissa syyskuussa.
Kuva: Kasperi Hasala

HENNALA ei suostu uinumaan

Maanpuolustuksen ystävät kaikkialla Päijät-Hämeessä kokivat kovan kolauksen, kun Hennalan varuskunta lakkautettiin 2014. Maanpuolustusväki ei kuitenkaan luovuttanut, vaan Hennalassa on järjestetty vuodesta 2017 laajalle yleisölle suunnattuja maanpuolustustapahtumia, joissa on ohjelmaa poniratsastuksesta tarkkuusammuntaan, militariamyynnistä hernesoppaan.

”Kolme vuotta tehtiin näitä tapahtumia ilman yhdistystä”, kertoo Hennala Herää ry:n puheenjohtaja, Timo Vento. ”Aluksi MPK oli toiminnassa tukijana ja taustaorganisaationa, mutta kun perustettiin oma yhdistys, niin nyt voidaan tehdä vähän vapaammin näitä asioita.”

Vuoden 2020 alussa perustettu Hennala Herää ry:n tavoitteena on Hennalan varuskunnan perinteiden vaaliminen, historiatiedon kerääminen ja varuskunta-alueen tunnetuksi tekeminen.

Tämän vuoden heinäkuulle suunniteltu Hennala Herää -tapahtuma peruuntui sattuneista syistä, mutta sen asemesta pidettiin pienimuotoisempi tapahtuma ”Historiaa ja hernekeittoa” 11.9.2020.

”Päätettiin järjestää pelkkä iltatapahtuma, jota ei mainostettu muuten kuin somessa ja puskaradiossa, mutta silti kävijöitä 350 henkeä”, Timo Vento kertoo.

Tapahtuman tärkeänä yhteistyökumppanina oli Sotilaslääketiiteen museo, jonka pihalla tapahtuma järjestettiin.

Ensimmäinen tapahtuma vuonna 2017 keräsi paikalle arviolta tuhat henkeä ja militariamyynjiä oli ulkomaita myöten. Seuraavan vuoden maanpuolustusjuhlaa voi sanoa jo festivaaliksi:

”Puolustusministeri Jussi Niinistö oli tapahtuman suojelija, ja hän tuli tutustumaan tilaisuuteen. Tottakai sitä mainostettiin ja se veti porukkaa Hennalaan aika paljon”, Timo Vento muistelee. ”Silloin oli arviolta 3500 henkeä.”

Tänä vuonna hernesopan lisäksi yleisö saattoi tutustua mm. Reserviurheiluliittoon, MPK:hon, Naisten valmiusliittoon sekä ostaa paikallisen Swat-Teamin armeijajalijäämää ja sotilasvarusteita. Kaikilla näillä oli oma paviljonkinsa Sotilaslääketiiteen museon pihalla.

Yhdistyksen vetomiehenä on Timo Vento, joka on monelle tuttu myös MPK Hämeen koulutuspäällikkönä. Hän on myös Iitin asehistoriallisen yhdistyksen puheenjohtajana ja yksi sen vanhimpia jäseniä.

Hennala Herää kaippaa toimintaansa aktiivisia jäseniä. ”Meillä on kolmisenkymmentä jäsentä, ja nyt haluaisimme mukaan myös yhdistysjäseniä”, puheen-

Historiaa ja hernekeittoa -tapahtuma toi Hennalaan Sotilaslääketiiteen museolle paljon kiinnostuneita, vaikka tapahtumaa mainostettiin vain somessa ja viidakkorumuilla. Kuvat: Timo Vento

johtaja sanoo. Lahden Reserviläiset on ensimmäinen virallisesti liittynyt yhdistysjäsen. Lisäksi Lahden Sotilaskotiyhdistys ja Ratsumieskilta ovat jo lupautuneet jäseniksi.

Tulevaisuudessa tavoitteena on luoda maanpuolustustoimintaa koskeva videopankki, jossa Hennala Herää ry:n jäsenyhdistyksistä julkaistaisiin videomateriaalia. ”Yhdistykset maksavat meille jäsenmaksun, ja me teemme heille siitä hyvästä videon”, Timo Vento kiteyttää. Aineisto koottaisiin jäsenyhdistysten käytössä olevaksi videopankiksi.

Timo Vento on julkaissut aktiivisesti Hennalan varuskunnan historiaan liittyviä valokuvia Hennala Herää ry:n Facebook-sivulla. Kuvia eri vuosikymmeniltä ilmestyy sivulle lähes päivittäin.

Seuraava tapahtumakin Hennala-aktiivisteilla on jo tähtäimessä. Kevättalvella on tarkoitus järjestää seuraava soppatapahtuma ajoneuvotoimistolla.

”Minulla on oma soppakanuuna ollut 10 vuotta ja teen vuodessa aika monta soppakeikkaa”, puheenjohtaja tunnustaa. Hernekeitto on yhdistyksellekin hyvä varainkerukeino, etenkin kun kaikki tehdään talkoilla.

”Vinkiksi kaikille, että teemme mielellään yhdistyksen nimissä soppakeikkaa. Eli jos on tiedossa tämän henkinen sopiva tapahtuma, niin me tulemme yhdistyksenä mielellään tekemään soppaa!” Hennala-aktivisti Timo Vento vinkkaa.

Teksti: Kasper Hasala

Hennala-aktivisti Timo Vento on monille tuttu MPK:n Lahden koulutuspaikan koulutuspäällikkönä. Kuva: Kasper Hasala

Kuva: Timo Vento

Piiri tiedottaa toiminnastaan verkkosivuillaan
www.phreservi.fi

sekä Facebookissa
Päijät-Hämeen Reservipiiri ry

Hyödynnämme myös jonkin verran
Etelä-Suomen Sanomien
järjestötoimintapalsta.

Tärkeitä sivuja
www.phreservi.fi

RESERVIUPSEERILIITTO www.rul.fi
RESERVILÄISLIITTO www.reservilaisliitto.fi
RESERVILÄISURHEILULIITTO www.resul.fi
MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS www.mpk.fi
PUOLUSTUSVOIMAT www.mil.fi

EU:N LYIJYHAULIKIELTO hankaloittaa reserviläistoimintaa

Suomi vastusti muutaman muun EU-maan kanssa viimeiseen asti 3.9. Euroopan komission hyväksymää lyijyhaulirajoitusta. Suomen Metsästäjäliitto ja reserviläisjärjestöt ovat vastustaneet komission rajoitusehdotusta alusta lähtien, sillä tässä muodossaan se ei ole järkevä.

”Komissio hyväksyi lyijyhaulirajoituksen EU-jäsenmaiden REACH-komiteassa, mutta Euroopan parlamentti voi vielä hylätä sen”, selventää Reserviupseeriliiton toiminnanjohtaja Janne Kosonen.

”Kyseessä ei siis ole EU-direktiivi, vaan jos ehdotus hyväksytään, se sisällytetään REACH-asetukseen ja se astuu kaikissa EU:n jäsenmaissa voimaan siinä muodossaan kuin se on kirjoitettu”, Kosonen lisää.

On selvä, että lyijyhaulirajoitus vaikeuttaa myös reserviläisten ampumatoimintaa. ”Ensiksikin se on jo itsessään yksi uusi ampumatoiminnan rajoitus, joka hankaloittaa jo aikaisemminkin tarkkaan säänneltyä ampumaharrastusta”, Janne Kosonen RUL:stä pahoittelee.

Toki haulikko ei ole reserviläistoiminnassa keskeisellä sijalla, mutta sitä käytetään erityisesti erilaisissa sovelletuissa ja toiminnallisissa ammunnoissa. ”Nämä ammunnat toteutetaan lähtökohtaisesti ampumaradoilla ja edelleen on hieman epäselvää, kuinka lyijyhaulirajoitus vaikuttaa ampumaratoihin yleensä – etenkin jos rata sijaitsee ns. Ramsar-kosteikkosopimuksen mukaisella kosteikkoalueella. Samoin on vielä auki, onko Puolustusvoimien hallinnoimilla ampumaradoilla erityisasema”, Kosonen luettelee päätöksestä aiheutuvia suuria kysymyksiä.

Pahimmillaan lyijyhaulien täyskielto estää lyijyhaulipatruunoiden käytön metsästyksen lisäksi myös ampumaradoilla harjoittelu- ja kilpailukäytössä.

Suomen Metsästäjäliiton Jussi Partasen mukaan Metsästäjäliitto ei vastusta päätöstä siksi, että lyijystä joudutaan luopumaan vesilintujen elinalueilla, vaan siksi, että päätös tässä muodossa ei ole järkevä. Lyijyhauleilla ei ole saanut metsästää vesilintuja Suomessa muutenkaan enää vuoden 1996 jälkeen.

Komission hyväksymä lyijyhaulikielto laajenisi

*Reserviupseeriliiton toiminnanjohtaja Janne Kosonen.
Kuva: RUL*

koskemaan myös turvemaita. Suomen pinta-alasta peräti kolmannes on turvemaata, ja mitä pohjoisemmas mennään, sitä suurempi turvemaiden osuus on. Metsästäjäliitto muistuttaa, että metsästäjän voi olla mahdoton tietää, liikkuuko hän mahdollisesti Ramsar-kosteikkoalueella tai sen suojavyöhykkeellä.

”Kovan sateen jälkeen muodostunut yhden neliömetrin kokoinen vesilammikko muodostaa 100 metrin suojavyöhykkeen kanssa kolmen hehtaarin kokoinen ’kosteikon’”, Jussi Partanen kirjoittaa Metsästäjäliiton verkkosivuilla. Tällaisia tilanteita ei voida etukäteen määritellä mitenkään eikä rajoitusta siten voida käytännössä mitenkään noudattaa, hän lisää.

Reserviläisjärjestöt toimivat Ampumaharrastusfoorumissa yhteistyössä muiden ammuntaa harrastavien organisaatioiden, kuten Suomen Metsästäjäliiton ja Suomen Ampumaurheiluliiton kanssa. Foorumi keskittyy ampumaharrastuksen edunvalvontaan.

”Edunvalvonnan avulla haluamme varmistaa, että turvallinen ja vastuullinen ampumatoiminta on mahdollista Suomessa myös tulevaisuudessa”, RUL:n toiminnanjohtaja Janne Kosonen vakuuttaa.

Teksti: Päijät-Hämeen Ilves

HISTORIAN MERKKIPAALUJA

Tarton rauha 1920 oli Suomen SYNTYMÄTODISTUS JA ITSENÄISYYDEN SINETTI

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 100 vuotta siitä, kun Viron Tartossa solmittiin itsenäisen Suomen ja silloisen Neuvosto-Venäjän välinen rauhansopimus. Rauhansopimus allekirjoitettiin lokakuun 14. päivänä 1920 lähes viisi kuukautta kestäneiden, ajoittain hyvinkin dramaattisten keskustelujen ja neuvottelujen jälkeen.

Sotatila Suomen ja Neuvosto-Venäjän välillä

Vasta itsenäistyneen Suomen ja Neuvosto-Venäjän diplomaattisuhteet olivat katkenneet Suomen vapaussodan puhjettua tammikuussa 1918. Venäjän kansankomissaarien neuvosto tunnusti vallankumouksellisen kansanvaltuuskunnan Suomen hallitukseksi ja teki sen kanssa valtiosopimuksen 1.3.1918.

Suomessa ollut venäläinen 42. Armeijakunta oli aloittanut sotatoimet Suomen valkoisia joukkoja vastaan, ja osa venäläisistä joukoista tuki Suomen punaisia. Toiminnalla oli varmasti myös korkeimman bolševikkijohdon siunaus – olihan itse Josif Stalin vierailut Tampereella lokakuussa 1917 kannustamassa Suomen sosialisteja kapinaan luvaten myös veljellistä tukea. Suomen senaatti katsoi huhtikuun alussa 1918 olevansa sodassa Venäjän kanssa.

”Suomen tasavallan hallitus ja Venäjän Federatiivisen Neuvostotasavallan hallitus, ottaen huomioon, että Suomi vuonna 1917 on julistautunut itsenäiseksi valtakunnaksi ja että Venäjä on tunnustanut Suomen

valtakunnan, Suomen Suuriruhtinaanmaan rajoissa, riippumattomaksi ja täysivaltaiseksi, ja haluten lopettaa molempien valtioiden välillä sittemmin syntyneen sodan, luoda pysyväiset ja rauhalliset suhteet niiden kesken...” on kirjattu vuoden 1920 Tarton rauhansopimuksen johdantotekstiin.

Rauhansopimuksessa myönnettiin siis, että maat olivat sotatilassa, mikä myös osoittaa oikeaksi *vapaussota*-termin. Sota 1918 oli todella paljon muutakin kuin nykyisin ehtimiseen medioissamme toistettu ”sisällissota”. Eihän tätä rauhansopimusta tehty punaisten ja valkoisten välillä, vaan Neuvosto-Venäjän ja Suomen välillä. Sisällissotien rauhaa ei yleensä ole solmittu vieraan vallan kanssa. Tosiasioiden tunnustaminen on viisauden alku!

Rauhanneuvottelut ja rauhansopimus

Venäjällä sisällissota jatkui vielä vuoden 1920 aikana, mutta bolševikkien voitto alkoi jo näyttää varmalta. Näin ollen Suomi ja Venäjän muut naapurivaltiot halusivat normalisoida suhteensa neuvostohallituksen kanssa. Viro oli jo solminut rauhansopimuksen Tartossa helmikuussa 1920, Latvia Riiaassa kesäkuussa ja Liettua myöhemmin Moskovassa heinäkuussa.

Monivaiheisten keskustelujen ja sähkeiden vaihdon tuloksena neuvottelut Suomen kanssa käynnistyivät Tartossa 12. kesäkuuta 1920. Neuvottelupaikkana oli Eestin ylioppilaskunnan talo, pystyssä edelleen

yliopistokampuksen laidalla. Suomen valtuuskuntaa johti J.K. Paasikivi ja mukana olivat muun muassa Väinö Tanner ja Rudolf Walden.

Neuvottelut venyivät lokakuulle saakka. Suomen valtuuskunta ei itsekään ollut läheskään aina yksimielinen kannanotoissaan. Niinpä Tanner kävi vähän kuin omaan laskuunsa salaisia neuvotteluja venäläiskollegoiden kanssa mm. rajakysymyksistä. Jälkeenpäin on tulkittu, että venäläiset käyttivät hyväkseen suomalaisten erimielisyyksiä esittäessään omia vaatimuksiaan. Paasikivi oli tietoinen Tannerin toimista, joten hän sai kantaa osavastuun tapahtumista.

Pitkien keskusteluiden ja neuvotteluiden jälkeen, myös puolin ja toisin valtiojohtoa kuunnellen, päästiin lopputulokseen 14.10.1920. Sopimuksessa määritettiin ja vahvistettiin vapaan, itsenäisen Suomen valtion ensimmäiset viralliset rajat. Rauhan itäraja noudattaa Suomen Suuriruhtinaskunnan ja Venäjän välistä rajaa, mutta siihen lisättiin Petsamon alue, jonka keisari Aleksanteri II oli jo 1864 luvannut Suomelle.

Petsamo oli tavallaan ”vaihtoraha” Repolan ja Porajärven kunnista. Nämä kunnat olivat halunneet liittyä Suomeen, mutta sopimuksessa ne jäivät Venäjälle. Venäjä ei halunnut luopua alueista, ja strategisena syynä – ainakin osittain – lienee ollut 1916 valmistunut Muurmannin rata Venäjän tärkeälle Muurmannin satama-alueelle. Ratkaisusta sydämistyneenä Repolan nuori nimismies Bobi Siven ampui itsensä vastalauseena.

Rauhansopimuksessa käsiteltiin luonnollisesti paljon muitakin kysymyksiä kuin raja-asioita. Tällaisia olivat mm. matkustamista, kalastamista koskevat oikeudet,

Tarton rauhassa määritelty Suomen itäraja: Suomen saama Petsamon alue merkitty punaisella, Neuvosto-Venäjälle jääneet Repolan ja Porajärven pitäjät vihreällä.

Kuva: fi.wikipedia.org

omaisuuden luovutukset, asukkaiden asuinoikeudet, muuttaminen jne. Näiden merkitys on kuitenkin toisistaista.

Rauhansopimuksen myöhempi merkitys

Sopimuksen mukaan Petsamon alue, Sallan ja Kuusamon itäosat, Karjalankannas ja Laatokan Karjala sekä Suomenlahden saaret Suursaari, Tytärsaari, Lavansaari ja Seiskari kuuluivat siis laillisesti Suomelle. Näin oli myös siinä vaiheessa, kun ne jouduttiin pakoluovuttamaan Neuvostoliitolle Moskovan rauhassa 1940 ja edelleen Pariisin rauhansopimuksessa 1947. Nämä ”rauhansopimukset” olivat täysin suurvallan sanelemia. Niissä ei maallamme ollut sanansijaa, joten niiden laillisuus ainakin kansainvälisen oikeuden mukaan lienee vähintään kyseenalainen.

Useat arvovaltaiset yhdistykset ovatkin kyseenalaistaneet sekä Moskovan että Pariisin rauhanso-

pimukset. Tällaisia ovat mm. Tarton rauha ry, Suomen ainoiden laillisten rajojen palauttamista ajava yhdistys. Kantaa ovat ottaneet myös Aluepalautus ry. ja Karjalan liitto. Asiasta on julkaistu kirjakin, ja vuosittain muistojuhlissa on otettu kantaa hyvinkin kriittiseen sävyyn kysyen esimerkiksi: ”Millä laillisella oikeudella Venäjä pitää hallussaan Neuvostoliiton maaltamme ryöstämiä alueita?”

Sopimusta on kutsuttu perustellusti Suomen syntymätodistukseksi ja itsenäisyytemme sinetiksi. Tarton rauhan päivää on esitetty viralliseksi liputuspäiväksi, ja onpa ollut esillä ajatus sen määramisestä itsenäisyyspäiväksikin. Joka tapauksessa sen merkitys on ollut – ja on – historiassamme keskeinen. Tosiasiat tunnustaen Tarton rauha on vapaussodan rauha, vapaan Suomen ensimmäiset viralliset rajat vahvistanut rauha ja ainoa aidosti *sopimalla* tehty rauha.

Teksti: Pekka Jouko, eversti, eläkeläinen
Vapaussodan Lahden Seudun Perinneyhdistyksen puheenjohtaja

Suomen ja Neuvosto-Venäjän välinen rauha solmittiin Tartossa Viron ylioppilasseuran talossa.

Kuva: www.eys.ee/ajalugu

